

La repressió sobre els catalans enfonsarà Europa

written by Joaquim Ullan | 9 d'abril de 2018

En una hora tan greu per als destins de tots nosaltres, vull adreçar aquest article a tot aquell ciutadà d'Europa i de més enllà que cregui realment en la llibertat i en la democràcia, principis aquests que sovint utilitzem de manera molt lleugera però que no podem oblidar que han estat conquerits al llarg dels segles, amb lluites i molt vessament de sang.

Aquest article també vol servir per despertar consciències dins d'aquest continent que viu una gran crisi de principis i de valors i alhora per fer arribar allà on sigui possible una realitat que els mitjans de comunicació, especialment espanyols, estan amagant a la societat. Mitjans aquests que, dirigits per grups de poder que pretenen mantenir el seu estatus, han negligit qualsevol dret a la informació veraç i lliure. S'han convertit en autèntiques màquines de generar *Fake News*.

Votants ferits l'1 d'octubre per la policia espanyola, en intentar dipositar el seu vot

Avui a Catalunya, en ple segle XXI, els catalans patim per part de l'Estat espanyol, una de les repressions més ferotges que puguem recordar en les darreres dècades, cosa que per a aquells més avesats en història no és pas una novetat. De fet, des del segle XVII, no hi ha hagut una centúria en què el nostre territori no hagi patit alguna de les acostumades

repressions salvatges d'aquest Estat incapaç de pujar al tren de la modernitat, de la democràcia i dels drets humans.

Com deia darrerament l'Alfredo de Zayas, expert independent de l'ONU: «La filosofia de l'Estat de Dret depèn que els òrgans de protecció dels drets humans funcionin i no estiguin polititzats». També assegurà en una altra entrevista, en aquest cas a l'ACN, que «els catalans tenen el dret de pronunciar-se [sobre el dret de la lliure determinació] i que és inconcebible que a Europa es reprimeixi l'exercici d'aquesta forma de llibertat d'expressió».

Com tracten els mitjans espanyols a personatges respectables, amb la formació i l'experiència de l'Alfredo de Zayas i amb càrrecs tan importants com ell? Doncs, com podem veure per exemple en un titular gens aïllat com el de *Libertat Digital* del 20/09/2017[1], que diu textualment: «Alfred de Zayas, el 'experto' de la ONU que apoya el golpismo catalán, es pronazi y procastrista. Los secesionistas han publicitado profusamente el apoyo recibido de Alfred de Zayas, conocido por su revisionismo histórico a favor del régimen nazi».

Càrregues policials contra la població que defensava el seu dret a votar

A Espanya l'Estat de dret ha saltat pels aires. Com si fossin una sola cosa, la separació de poders ha desaparegut, i l'Estat, el Parlament espanyol, la justícia, els partits

polítics estatals com a còmplices, les forces de seguretat de l'Estat, els mitjans de comunicació, sindicats i principals entitats i associacions del país, han unit forces per anar plegats contra el sobiranisme català i han llençat totes les seves armes contra tot el que tingui relació amb Catalunya. Moviments d'ultradreta infiltrats en tots els estaments i que des de fa anys preparen les seves estratègies, han vist com l'Estat els deslligava les cadenes i els llençava a la «caça del català», i és aquí quan es fa realment visible aquell antic pla que esperava veure la llum. Podríem resumir els objectius establerts que s'estan executant, fonamentalment en els següents punts:

- Supressió del govern català i el seu Parlament
- Acabar amb l'escola catalana i amb l'ensenyament de l'idioma
- Supressió dels mitjans de comunicació públics catalans
- Supressió dels cossos policials catalans
- Il·legalització dels partits republicans
- Il·legalització de les principals entitats socials catalanes
- Implantació del discurs de la violència i de termes com *Kale borroca*
- Criminalització de tota ciutadania amb ideologia republicana
- Implantació d'entitats d'ultradreta a Catalunya

Aquest pla es va executant dia a dia i en aquests moments la llista de damnificats per aquest Estat totalitari que s'està descobrint al món, té el següent aspecte:

Membres del govern català (Generalitat de Catalunya)

A la presó sense haver estat jutjats (presos polítics):

- Carles Puigdemont (president)
- Oriol Junqueres (vicepresident)
- Josep Rull (conseller)

- Jordi Turull (conseller)
- Raül Romeva (conseller)
- Dolors Bassa (consellera)
- Joaquim Forn (conseller)

Exiliats:

- Clara Ponsatí (consellera)
- Lluís Puig (conseller)
- Meritxell Serret (consellera)
- Toni Comín (conseller)

En llibertat condicional i a l'espera de judici:

- Carles Mundó (conseller)
- Meritxell Borràs (consellera)
- Santi Vila (conseller)

Membres del Parlament de Catalunya

A la presó sense haver estat jutjats (presos polítics):

- Carme Forcadell (presidenta del Parlament de Catalunya)

En llibertat condicional i a l'espera de judici:

- Lluís M. Corominas (diputat i membre de la Taula)
- Lluís Guinó (diputat i membre de la Taula)
- Anna Isabel Simó (diputada i membre de la Taula)
- Ramona Barrufet (diputada i membre de la Taula)

Exiliats:

- Anna Gabriel (diputada del grup parlamentari CUP)
- Marta Rovira (diputada del grup parlamentari ERC)

En llibertat condicional i a l'espera de judici:

- Joan Josep Nuet (diputat i membre de la Taula)
- Mireia Boya (diputada del grup parlamentari CUP)

Investigats i exculpats:

- Marta Pascal (diputada del grup parlamentari JuntsxCat)

Entitats socials sobiranistes

A la presó sense haver estat jutjats (presos polítics):

- Jordi Sánchez (president de l'associació Assembla Nacional Catalana)
- Jordi Cuixart (president de l'associació Òmnium Cultural)

Investigats i exculpats:

- Neus Lloveras (presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència)

Exmembres del Govern català (Generalitat de Catalunya)

Exmembres del Govern sentenciats amb multes milionàries:

- Artur Mas (expresident de la Generalitat de Catalunya)
- Joana Ortega (exvicepresidenta de la Generalitat de Catalunya)
- Irene Rigau (exconsellera de la Generalitat de Catalunya)

Altres personalitats, funcionaris o independents

En diferents situacions judicials (investigats, imputats, sentenciats, etc.):

- Lluís Salvadó (exsecretari d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya)
- Jordi Cabrafiga (excap de gabinet de Governació de la Generalitat de Catalunya)
- Lluís Domingo Anaya (responsable de TIC del CTTI i adscrit a Governació)
- Valentín Arroyo (director del CTTI)
- José María Reig Sevilla (treballador del CTTI)
- Antonio Jesús Vargas (treballador del CTTI)

- Carles Vives Pi-Sunyer (exmagistrat i exvicepresident del Tribunal Constitucional)
- Santiago Vidal (jutge)
- Albert Ginjaume (cònsol honorari de Finlàndia a Barcelona)
- Jose Luís Trapero (major dels Mossos d'Esquadra)
- Teresa Laplana (intendent dels Mossos d'Esquadra)
- Xavier Goicoechea (mosso d'Esquadra i escolta del president Puigdemont)
- Carlos de Pedro (mosso d'Esquadra i escolta del president Puigdemont)
- Josep Lluís Alay (historiador i professor de la Universitat de Barcelona)
- Hèctor López Bofill (doctor en dret i professor de la Universitat Pompeu Fabra)
- Jaume Matamala (empresari)
- Guillermo Martínez Vela (director de la revista *El Jueves*)
- ... i molt més.

Altres col·lectius afectats

En aquesta extensa llista d'afectats per la repressió, caldria afegir els noms de moltes persones que formen part de diferents col·lectius que també han patit la repressió. Podem fer un quadre resum de damnificats el dia d'avui:

- 9 presos polítics
- 7 exiliats
- 712 alcaldes i alcaldesses investigats
- 254 càrrecs cessats
- 24 organismes suprimits
- 16 organismes intervinguts
- Desenes d'investigats a la Generalitat de Catalunya
- 286.217 vots al referèndum, humiliats

- 1066 ferits per la violència policial injustificada
- Cònsols de diferents països, cessats
- Professors d'escoles, encausats
- Empresaris investigats
- Periodistes investigats
- Tuitaires detinguts
- Cantants empresonats
- Pallassos cridats a declarar
- Centenars de ciutadans atonyinats en manifestacions pacífiques
- Etc.

A hores d'ara, aquesta llista es fa interminable, i cada dia que passa es fa més difícil poder actualitzar-la a causa de l'incomptable nombre de ciutadans de Catalunya que estan sent amenaçats amb conseqüències penals. Cal mantenir aquesta llista sempre oberta i en la memòria a fi de no oblidar en cada moment on som.

Avui veiem com a Espanya governa un dels partits polítics amb més casos de corrupció de tota Europa. Veiem membres d'aquest govern mentint de manera escandalosa i injustificada davant de mitjans internacionals sense cap mena de rubor. Veiem uns partits polítics com defensen les actituds totalitàries del govern. Veiem uns cossos policials que han colpejat salvatgement a ciutadans indefensos contravenint tots els preceptes bàsics d'una policia democràtica. Veiem una administració de justícia governada per càrrecs amb reconeguts passats franquistes i fins i tot amb filiacions a partits polítics. Veiem uns mitjans de comunicació escopint *Fake News* a la velocitat de la llum. Amb aquest cúmul de coses, la pregunta que cal fer-se és: **qui són realment els veritables delinqüents a Espanya?, qui són aquells que estan realitzant una descarada incitació a l'odi?**

A fi de copsar la realitat espanyola, prego al lector em permeti fer-li un breu apunt sobre el calvari que han patit els presidents de la Generalitat de Catalunya al llarg del s.

XX i s. XXI. Abans però, esmentar que el Govern català, més conegut com a Generalitat de Catalunya, es va originar el s. XIV, és a dir, té una antiguitat superior als 600 anys. El Principat de Catalunya, independent des de l'any 988, va perdre totes les seves institucions l'any 1714 arran de la invasió castellana a càrrec de Felip V el Borbó, que va abolir les nostres institucions i lleis de manera totalment il·legal. L'autogovern no va poder ser recuperat fins a la dècada dels 30 del s. XX com a govern d'una autonomia. Veiem doncs aquest historial dels darrers presidents catalans:

- **Francesc Macià (1932-1933)**, detingut i empresonat. Mort en estranyes circumstàncies el 25 de desembre de 1933.
- **Lluís Companys (1936-1940)**, detingut a França per la Gestapo, repatriat a Espanya i afusellat pel General Franco.
- **Josep Irla (1938-54)**, president, exiliat fins a la mort.
- **Josep Tarradellas (1954-1980)**, president, exiliat fins a la tornada a Espanya el 1977.
- **Jordi Pujol (1980-2003)**, durant la seva lluita contra el feixisme, va estar detingut, apallissat i engarjolat per més de 3 anys.
- **Pasqual Maragall (2003-2006)**, personatge clau en l'obtenció dels JJ00 '92 a Barcelona, va estar defenestrat pel seu propi partit, el Partido Socialista Obrero Español, al proposar un nou estatut d'autonomia per a Catalunya.
- **José Montilla (2006-2010)**, exministre del Partido Socialista Obrero Español, i home de confiança del president del govern espanyol, va estar nomenat president a dit en substitució de Pascual Maragall.
- **Artur Mas (2010-2016)**, va estar acusat falsament de tenir comptes a Suïssa, i finalment va ser jutjat per haver promogut una «consulta popular» sobre la independència de Catalunya. Les multes aplicades van ser milionàries.
- **Carles Puigdemont (2016-)**, acusat falsament de delictes

de rebel·lió i malversació de fons, està actualment a l'exili, engarjolat en una presó alemanya i pendent de la decisió d'un jutge pel que fa a la seva possible extradició.

El President Companys i el seu govern, a la presó!

Si centrem ara la mirada a la UE, cal que la seva ciutadania faci realment una reflexió. Des de ja fa alguns anys, vivim una seriosa i perillosa regressió en els drets de la ciutadania. A França sense anar més lluny, des que van començar els atemptats jihadistes, l'Estat francès ha aprofitat els fets per a fer una reculada en els esmentats drets. Ja no cal parlar d'altres països de la UE com per exemple Hongria on fins i tot es parla de la possible aplicació de l'article 7. L'espectacular creixement que a molts països ha tingut l'extrema dreta i que ha arribat en molts casos a ocupar un bon grapat d'escons en molts parlaments, es posa de manifest d'una manera mai prevista a Espanya, i és en aquest sentit de coses quan la ciutadania europea ha de plantejar-se seriosament quina ha de ser la seva postura davant aquests fets. La lluita pels drets i les llibertats només acaba de començar i està a les nostres mans aconseguir aturar aquestes investides. Els països que donin suport a un Estat que ataca la població, que permet i promou actes feixistes i antidemocràtics, que està al costat dels valors del feixisme, del totalitarisme, de la supremacia, que no respecta els drets humans ni els tractats internacionals, no només estaran atacant els valors i els fonaments de la Unió Europea sinó que esdevindrà còmplice de tota aquesta realitat

que fa caminar a tota Europa vorejant el precipici. I de fet, això és el que busquen aquells que practiquen l'antidemocràcia.

Alfonso Dastis assegurant indignament davant del periodista Andrew Marr, de la BBC, que les imatges que s'han vist dels ferits de l'1-0 són falses

Avui des de Catalunya, us diem que això ja no és una lluita per la independència del nostre país. Això ja és una lluita a escala europea per les llibertats i els drets humans. Per evitar que aquella gent que un dia van fer tant de mal als nostres avantpassats, no ens ho tornin a fer a nosaltres o als que han de venir. Que no passi mai més el que està passant en l'actualitat a la resta d'Espanya, on milers i milers de ciutadans especialment de classe treballadora opten avui per opcions polítiques derivades d'aquells que no fa gaires dècades van assassinar als seus pares i avis. Cal més llibertat i més drets humans però per aconseguir-ho cal més coneixement i més informació.

Aquest article es considera protegit per l'article 20, apartat A de la Constitució Espanyola que diu textualment que es reconeixen i protegeixen els drets a:

Art. 20, a) A expressar i difondre lliurement els pensaments, idees i opinions mitjançant, la paraula, l'escrit o qualsevol altre medi de reproducció.

Notes:

[1]

<http://www.libertaddigital.com/internacional/estados-unidos/2017-09-29/el-experto-de-la-onu-que-apoya-el-golpismo-catalanes-pronazi-y-procastrista-1276606710/>